

ЯК ДОБРЕ, ЩО ЖИВУТЬ ПОЕТИ НА ЗЕМЛІ...

Коли мені телефонує додому в Київ мій земляк з Кіровограда Сергій Колесников, то в мене обов'язково поліпшується настрій. І це не випадково, бо як автор книжки пародій "Шлях у генії" він має вроджений гумор, який лікує від болю людської душі. Цей талант особливо заявив про себе, коли Сергій після закінчення медучилища працював фельдшером і в прямому значенні рятував хворих... Потім - навчання на філософському факультеті Київського держуніверситету ім. Т.Г.Шевченка, викладацька робота в інституті...

У червні-серпні 1986 року Сергій Колесников був три місяці на "війні" з радіацією в Чорнобильській зоні. Втрата здоров'я. Став інвалідом. Але й зараз голова Кіровоградської регіональної організації "Союз Чорнобиль" Сергій Колесников не втрачає сили духу й підтримує ділом і словом тих ліквідаторів-чорнобильців, яким тяжко в житті.

Спасибі тобі, Сергію, за твої мужні вірші з твоєї нової книги "Весни обірване суцвіття", частину яких "Вісник Чорнобиля" передруковує для своїх читачів.

Як добре, що живуть поети на землі в найтяжчі часи!..

Микола ХРІЄНКО,
спеціальний кореспондент
корпункту по зв'язках з пресою
ВО "Чорнобильська АЕС".

БАЛАДА ПАМ'ЯТІ

В пам'яті крок за кроком -
Все чим жив і снів
Того страшного року,
Лютої тої весни.

Стрімко вітри полями
Стронцій ділили всім,
І невидимка кістлява
Їхала на косі.

Вицвіли давніми стали
Гасла чорнобильських днів,
Все це тепер - деталі,
Важливо, що я цим жив!

СПОВІДЬ

Сповідуюсь перед дітьми
За свої гріхи.
Тайнство сповіді
Не порушую.
Сповідуюсь перед пам'яттю
За роботу в Чорнобилі:
Здається, ніде перед совістю
Не погрішив.
А життя, мов пісок,
Потекло крізь пальці -
Дарма! Аби нащадки
Не осудили.

Ростуть хати із лопухів,
Що це, міраж?
Ні, то покинуті села
Виростають
Із горизонту.

ЧОРНИЙ ЛЕБІДЬ

Чорнобиль
Чорним лебедем
В душу проситься.
Я його жену,
А відігнати не можу.
Всівся на глечі,

Дихає в лице з-під саркофагу
Чорного крила -
Тобі, мені...
І тому, хто ще
Не народився.

С.БУДУЛАТІЮ

П'ємо по чарці.
Вже давно за захід
Присіло сонце.
Скоро Новий рік.
Дружину кличе чоловік.
"Ти знаєш, Надю, де шукати
захисту,
Як я помру?"
"Ти що, Сергію?! -
добродушно лає,
Де ж я знайду такого Будулая?"
За Новий рік!
І тихо заспівали.

.....
А через місяць
Ми його ховали.

З НАРОДНОГО

Дожилися українці:
Ні в кишені, ні в ширинці,
Ані м'яса, ні пшона -
Радіація одна.
П'єм горілку, гнемо матом,
/В кожній хаті -
"Мирний атом"/
А як ще раз довбоне,
Не pomoже й "Каберне".*

**"Каберне" - сухе вино, котре давали чорнобильцям, вважаючи, що воно найкраще діє проти радіонуклідів.
(Прим.автора).

Скільки скорботи
Від тої роботи,
Як від лобової атаки.
Я був патріотом?
Я став патріотом?
Але й інвалідом
Також.

Японцям платити
Не маємо коштів,
А скільки в нас
Коштує
Кожен?

Як низько ми впали!
Доволі казати.
За імпортне плідло
Готові... лизати.

ЕПІЛОГ

Мої українці, великі й малі,
Володарі стронцію всієї
землі,
Тримайтеся вкупі -
хай є вже, що є,
Ви дезактивуйте
суспільство своє
Від тих, хто вважає нас
найбільше - ослами,
Від тих, що на смерть нас
Завжди посилали.
Не вірте ви їм, бо та
совість не чиста -
/Марксист, як не брийся,
лишівся марксистом/.
Навіщо вам Енгельс,
навіщо вам німці
І лєнінський образ
В якомусь червінці?!
Хай з'єднує нас,
Хай окрилює нас
В єдиній свитині
Наш вічний Тарас!